

Erfaring med Hensyn til disse Forhold er meget unaturlig. Det er i saa Henseende med Rette fremhævet af den ærede første Taler, at der er noget underligt i at sige til Apotekereren: Du maa have aabent efter Kl. 8 for at sælge Medicinalvarer — hvad han skal gøre —; men det maa ogsaa kun være Medicinalvarer. Men hvad er nu Medicinalvarer? Apotekereren skal efter Pharmacopéens Regler have for Eksempel Kakao, Ingefær, Sukker, Kirsebærsaft og Hindbærsaft, Is o. s. v. Nu kommer der en Mand ind og skal købe saadanne Ting. Skal Apotekereren saa sige: Det maa du ikke faa, fordi det ikke er Medicinalvarer. Jeg synes, at denne Grænse er unaturlig. Jeg vilde ønske, der kun kom til at staa, at Apotekerne havde Ret til at sælge efter Kl. 8 Aften, hvad der ogsaa vilde være i Overensstemmelse med den Ordning, Lovgivningen har truffet for Helligdagens Vedkommende. Deri siges, at Apotekerne have Lov til at handle om Søndagen, og der er ikke disse indskrænkende Bestemmelser om, hvad de have Lov til at handle med. Noget lignende kommer frem for Kagebagerier. De faa Lov til at sælge, men kun Kager af egen Tilvirkning. Det vil nu være umuligt for en Kagebager at sige: Nu har jeg forsynet mig med Kager, som jeg dels har lavet og dels har købt hos en anden Bager, og nu skal jeg efter Kl. 8 Aften kun have Lov til at sælge de Kager, jeg selv har tilvirket, men ikke dem, jeg har købt. Det er umuligt at overholde. Vender jeg mig derefter til Handel med Cigarer, Cigaretter og Tobaker, saa er der vist heller ikke megen Stemning for at gaa den Vej, Forslaget anviser; dog, det kan maaske ikke ændres i den korte Tid, vi have tilbage. Som den første ærede Taler sagde, gives der her ved Loven Tilladelse for dem, som drive denne Handel, til at handle efter Kl. 8. Men hvad enten det nu fastsættes i Loven, eller det er Kommunerne, som give Vedtægter derfor, hvorfor skulle vi saa sætte denne begrænsende Bestemmelse ind, at de ikke efter den Tid maa benytte anden Medhjælp end Hustru og Børn? Giver man Cigar- og Tobakshandlere Lov til at sælge udover Tiden, kan det ikke gøre nogen Forskel, at der staaer en Bekendt og sælger eller en og anden ung Mand, som hjælper den handlende, eller han sætter Hustru og Børn til at sælge. Jeg forstaar ikke ret, hvorfor en saadan Forskel skal gøres, og det er ogsaa en af de Ting, der ere satte ind tilsyneladende for at begrænse Virksomheden, men som i

Virkeligheden ere betydningsløse og kun ere en Opfordring til at omgaa Lovens Bestemmelser. Jeg vil endnu nævne et lignende Forhold. Henimod Slutningen af § 1 gives der de beværtningsdrivende Lov til at have aabent efter Kl. 8, selvfølgelig for at beværte. Men tillige faa de saa Lov til at sælge ud af Huset, hvad de have Ret til, men der føjes til: kun Spisevarer og Konditorkager af egen Tilvirkning. Ogsaa der er der gjort en Forskel, som ikke er til at overholde. Jeg tror endogsaa, det er en ligefrem Fejl, hvad der staaer i Loven: „Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Salg ud af Huset fra Beværtninger af tilberedte Spisevarer til umiddelbar Fortæring“. Det er ikke til at forstaa, thi er det Salg ud af Huset til umiddelbar Fortæring, saa er det ikke Salg ud af Huset, saa er det Beværtning paa Steder, hvor man faar Lov til at spise disse Varer, men det har man haft Lov til uden Begrænsning. Der er noget galt i denne Bestemmelse, som man vist nok maa rette. Jeg skal ogsaa her bemærke, at ogsaa der er man gaaet bort fra de simple Regler, som Helligdagsanordningen giver, der jo godt kender til dette at sige, at om Søndagen maa de og de Bedrifter udøves, men ikke kender til at begrænse Tilladelsen paa en Maade, som vilde være utaalelig, og som er lidet begrundet i dette Lovforslag.

Det er disse Bestemmelser, der have stødt mig mest i Lovforslaget, de forekomme mig at være af den Betydning, at man gennem Udvalg bør søge at faa dem rettede. Lykkes det ikke, saa ligger Ansvaret for, at Loven kommer ud i en mangelfuld Skikkelse, ikke paa dette Ting, men vi vilde gøre vort til, at Lovene i Henseende til deres Indhold blive saa gode, som vi formaa at gøre dem. Jeg skal i øvrigt anbefale Sagen i høj Grad til Fremme og eventuelt til Fremme gennem et Udvalg.

Jørgen Pedersen: Jeg maa for mit Vedkommende tilstaa, at det forekommer ikke mig, at dette Forslag er af den Beskaffenhed, at der i og for sig er Grund til at hilse dets Fremkomst med Glæde. Dette Forslag, ligesom saa mange andre Ting, tyder paa, at jo længere vi leve under Friheden, des mindre blive vi skikkede til paa egen Haand at bruge den. Forholdet skulde efter min Mening være det, at ligesom Børn efterhaanden vokse sig bort fra den Umyndighedstilstand, som nødvendigvis hører Barnealderen til, saaledes skulde